

VENTA
30 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 cèntims

SUSCRIPCIÓ
Espanya
Un trimestre 1 pesseta
EXTRANJER
Un trimestre 2 pessetas

ENTRE GOSSOS

Mentres l' un ansiós procura
rosegat fins l' ultim os,
l' altre en son be no s' atura,
y fa ab arrogant figura
un molt lleig paper de gos.

NOSTRAS DENUNCIAS

A la hora en que escribim aquestes ratllas, dijous al matí, té d'anar a comensarse l'judici oral y públic, com ja haviam anunciat, per una de las innombrables denuncias d'aquest setmanari.

La circumstancia de trobarse fora de Barcelona nostre apreciat amic lo distingit advocat Sr. Vallés y Ribot, defensor nostre devant del Tribunal, fa que no poguem preveure lo que va a succedir.

Per aixó retrassarem lo que convinga l' present número, a fi de donar compte a última hora a nostres llegidors de lo que passi en aquest judici oral.

ENTRE ESPASA Y PARET

Los possibilistas son gent que ni escarmenta ni s' dona.

Be ha vist tothom ben clar que son jefe s' ha passar ab armas y bagatjes a la monarquia; donchs ells, fent orelles d' empleat, no s' donan per enyors y continúan dibent que tant en Castelar com son partit estan dintre la República, aduhint per suprema proba la comedia dels conservadors protestant devant del últim discurs que l' canari de la inconseqüencia y de las apostasias va pronunciar la setmana passada en lo Congrès.

Aceptém com a bonas sas rahons; donemlos tota la rahó que vulgan; confessem que sa conducta es correcta y consequent, y vejám quón son y cóm tenim de jutjarlos.

Si los veritat lo que diuhen de que ab sa conducta de benevolencia matan a la monarquia ofegantia ab la democracia, sempre resultaria una traició a lo que ara diuhen apoyar y defensar, y en politica no pot acceptarse per cap partit lo precediment de la traició, perque equivaldria a legalisar lo robo y l' assassinat en l' ordre social.

Si en Castelar dongués sa benevolencia a la monarquia y cantes sas glorias dihentse republica pera millor enderrocaria ficantse dins son camp, no faria més que com aquell que ab capa d' amistad se fica a la casa del vehí y un cop allí dintre l' robo, lo deshonra ó l' assassina. Si aixó fos lo partit possibilista y aixó significassin las continuas evolucions de son jefe cap a la reacció, ¿podria mereix aquest partit lo dictat d' honrat en la bona acepció política de la paraula?

No. Las ideas que un partit professa no son tan sols pera ferlas arribar al poder, sino també, y principalment, té deber de propagarlas sens descans pera conquistar adeptes. Quina propaganda poden, donchs, los possibilistas fer en favor de la República, si tots sos actes son de continua lloansa a la monarquia restaurada a Sagunto y al govern del entronisat pel 3 de Janer! Apartém ab repugnancia la vista de tal presumpció y jutjem als possibilistas baix un punt de vista més simpátich: lo de que sas paraulas sigan sortidas de son cor y fillas de sas conviccions.

En aquest cas son apoyo a la monarquia resulta verdader, sincer y de profit.

Y quina calificació mereix lo qui vol dirse republica y dona son apoyo, sas foras, son alé a las instituciones contrarias? Aquí se surt ab lo Sanctisimo gros del patriotisme, ab la salut de la patria, ab los interessos de la Libertat. ¡Bona está la patria y la Libertat en mans dels possibilistas! La patria sempre ha sigut, es y será la gran tapadora de totas las inconseqüencias, las apostasias y las traiccions de la política y fins dels crims de tots los gobernanis. Quan se vol justificar qualssevol infamias dels encarregats de la cosa pública, desde l' rey absolut que emprén una guerra per la conquista, fins al alcalde que comet un abús de sa autoritat, sempre un pretingut interés de patria fabricat pels tirans ha intentat sancionar ó apoyar la injusticia. Y qué n' dirém de que la idea de Libertat guanyi ab la conducta possibilista de dirse republica y defensar la monarquia? Es aixó tan irrisori, que ni l' honors de la refutació mereix. La conducta dels possibilistas no oheheix a cap interés de patria, sempre dubtós fins quan es ilegítim, y molt menos de Libertat.

Los possibilistas son traydors, dintre la bona lògica política, mentres s' empenyin en dirse republicans y en defensar la monarquia.

Si la darrera evolució de son jefe es feta ab mala intenció, estraydor a la monarquia, pero traydor al h.

Y si sa evolució es honrada, com creyém, es traydor a la República.

Tribin ara aquestos descreguets del oportunisme lo calificatiu que més convinga a sas conviccions.

LA PROSTITUCIÓ

Anem a parlar d' aquesta gran taca social, de las causas que la motivan y dels deplorables efectes que estas causas produixen, aixís com del remey de que s' deu usar pera fer minvar, ja que no desapareixer, de totas las esferas socials aquest lucratiu pero deshonros negoci.

Per quin motiu abundan tant y tant las infellices que se dedican a aquest vergonyós ofici?

La primera causa y tal volta la més capital, es sens dupte lo baix preu a que se paga lo treball manual de la dona.

Aquest sér, que forma l' altra mitja part de la humanitat, que presta son treball en fabricas ó tallers a cambi d' un jornal que no arriba per molt a cubrir sas mes imperiosas necessitats, no recurria al lamentable extrem de vendre sa honra si son jornal estes en rahó al treball que produheix, de modo que donques un total suficient pera cubrir las utilitats més necessarias de la vida.

La dona, com a cosa natural en son sexe, es amiga del luxu; com pera gastar luxu també s' han de gastar diners, la dona, pera presumir, los trau d' allá ahont pot; no faltant may aquestes vellas típicas que, agents de casas de corrupció no fan més que buscar jovas oferintlosli lo que tan desitjan, aixó es, diner y luxu; la dona, tímida per naturalesa, de moment vacila; soste en son cor una lluyta entre l' deber y l' desitj, sent moltas las vegadas que queda vensut lo primer, entregantse, quan aixó succeheix, la noya en brassos d' infames lladres d' honras per unas miserables monedas que llansa ab rabia quant coneix la enormitat de sa falta.

Però ¡ah! lo primer pas es lo que costa y desgraçadament per ella aquest pas ja l' ha donat, sentli impossible retrocedir en lo camí emprés. D' aquestos casos se n' han vist y veuhen cada día y l' que som testimonis de aquestos fets sols sabem exclamar: ¡Pobres novyas!

La segona causa que també contribueix en gran manera, son las continuas insinuacions e incomparable astucia de la hipócrita burguesia, aquesta màscara diabòlica tapada ab careta de àngel, que no deixa may de parar llassos ahont hi quedin presonerats la honra y la virtut de innocents donzellas.

Una minyona de la montanya ó del Ampurdà, de figura simpática, filla de bons pares, ve a Barcelona a servir una familia que té un fill jove pròximament de la mateixa edat de la criada; es un tipo petit y prim com una cerilla, que porta dents postizas y ulleras de nit y de dia, ab un rostre avinagrat que manifesta claras senyas de vicis baixos y repugnants.

Donchs aquest tipo té la cambra que l' serveix, li porta la palangana pera rentarse la cara quan se lleva, li corda l' coll de la camisa y l' cordons de las botinas; com a superior que s' creu ser ell a n' ella, li fa certes preguntas y jochs de mans que ella contesta ab una rialleta d' innocencia per més que ell los fassa ab tota malicia; en h, com ell no s' pert may per paraulas ni tampoch per fets (de certa manera ve un día que un quarto fosh ó l' recó més amagat de la golfia son testimonis de certs fets, consequència lògica y natural de las maliciosas insinuacions del corromput burgés.

Quan los papas de l' hereu repàran en la noya l' bony consequent de sa cayguda, sens enterrarse de qui ha sigut son autor la despedeixen y ab quatre fastichs la tiran al carrer; la noya abandonada, lluny de sos pares y mal mirada per tothom, veient que son seductor ja s' ha oblidat completament d' ella, veient que ha deixat profanar son cos y venut sa honra, no té més remey que anar a parar a una de altrás tantas casas de prostitució ahont acaban d' explotar, entregantse a tota mena de vicis, baixesas, indecencias y escàndols que acaban per portarla a un hospital ó a una presó.

Aquestas son, a nostre entendre, las principals causas que empenyen a la dona a donar

un pas per ella tan fatal; los medis de combatre eixas causas sont molt senzills: Primer, que lo jornal de la dona siga retribuït en rahó al treball que produheixca, de modo que li donga l' diner suficient pera que pugua menjar com cal y vestir ab decencia. Segon, que los pares no deixin per cap motiu allunyar d' ells sas fillas, puig per avançar unas miserables pessetas al mes; a voltas se pert lo que de més valor té la filla del obrer, y com qui diu casi per dinch dot; la honra; vigilarlas constantment y no permetre jamay per cap motiu que n' gastin sis si no poden gastarne no més que quatre.

FREDERICH GIRONELLA

CARNESTOLTAS

Sens dubte lo que está condemnat a desaparèixre per la opinió pública es inútil que s' tracti de revitar, y tal li passa al Carnaval.

La civilisació moderna no está per aquestas diversions de tan poca solta, y tassin lo que vulguin los carnavales, cada any es menor la animació del Carnaval, y aviat tal festa quedarà reduhida als balls de disfresses, que duraran més per la part sensual que s' hi desarrolla per ser ahont més fan de son ofici la dona pública, la buscona y la bandarra y poden satisfèr sas passions eróticas los vells verts, los gats jovas y tots los tarambanas de totas las edats.

La tradicional rúa de Barcelona ha quedat reduhida a la disfressa de las donas de negoci, de algunas que tenen lo bofet malalt, y de quatre mamaratxos vestits de comia ó de Tenorio de carreró y l' resto mascarots ridículs ab la camisa fora de las calsas ó l' vestit de la mare, la dona ó la germana penjat al coll, si no han agafat algun xixote fastigós a desarrollar pera probar sa putinera inventiva.

Y qué n' dirém dels carros, lo més notable de la rúa barcelonina! Bostants cotxes a espectre, alguns anuncis de poch gasto, y una dotzenota de carros guarnits ab estoras ó trossos de llampanta llustrina. Lo més notable fou un carromato dels carnicers prenentri ridículisar las carnicerías modelos que una companyia francesa ha establert a Barcelona fa poch temps.

Y no ha sigut sols en nostra ciutat ahont lo Carnaval ha sigut fret, trist, desanimat.

En totas las capitals d' Espanya, en ciutats, vilas y pobles, pel extranjer, y a tot arreu ahont se celebra la curta dominació del pretingut rey de la broma, a tot arreu, repetim, la carnavalesca festa ha anat de baixa.

No falta qui aixó s' explica dihent que, com s' acaba l' imperi dels reys y l' Carnestoltas se diu Majestat sens tindre exércits, fiscals ni guindillas, lo primer que li toca anar de clatell es a S. M. Carnavalesca. Nosaltres, ab tot, no som d' aquesta opinió, y ja coneixerá l' Fiscal fins a quin punt nos sobra la presó ¡dich! la rahó per no enfondir en tan relliscós assumpto.

La causa principal de la decadencia carnavalesca, segons un amic meu, es la política.

Com tots los partits van disfressats tot l' any y fan sempre l' carnestoltas en nom de la patria, la competencia resulta insostenible pels que de bona fe se dedican no més que pochos días al any a fer lo ximple.

De lo qual podem deduhirne, sent aixó veritat, que las mascaradas políticas y religiosas mataran las del Carnaval... civil.

POLEMICA BILARESCA

REPUTACIÓ A LA POSSÍ DEL EPROTESTANTE BILARES TRIGUINA

Per més que may m' he tractat, ni ganas, ab la triguina, dech confessar la visita; la teva protesta ha estat una protesta poch fina.

Fins aquí no has pogut considerarme rebatut per los verans que has escrit ab la falta de sentit no m' dono per convenent.

Jo no tracto, com tu has fet, de fer valer lo meu vot; de fer arguments que has tret vols probar patida l' ret! lo que probareu no s' pot.

No 's creguis que ab la protesta lo concepte meu se mou; to veniu, a so d'orquitas, son una feyna poch llesta que 'n diuhen... fugir d'estudi.

O, buscant rabuix senzilles, si he, Triquina, ho repares, lo que has fet... la molt faldilla; t'has ficat, y aixis perillós, en camisat d'etretar.

Res, que tu vols moure brega sense cap ni contener; m'has volgut donar una frega, y has estat de molta paga del últim veus al primer.

Començau per preguntar, y acabes per contestar; tu mateix; tu tot 't ho guanyas; si t'han faldencarrogar de la protesta... (A fanyas).

Lo que m'ha fet riure 'l veure que ab molta barra suposax que ab lo Noy en Bosch pots treure: a t' en Bosch m'arriba a creure que te 'l rifa... (A fanyas).

Polla 'm donas per entrar y Lluanguissa per postre; aixis ray... vos protestant que jo m'aniré atipant defensant al Noy... y els nostres.

De pallissas fas menció y ab las rellas 'm amolas, fent gela d'indiscreció y fugint de la qüestió.

(Qui t'empans que tant rodolax) Així de barrejar així dintre la vida privada de qualsevol, es mesquí y, francament, t'haig de dir que no es de bon gust ni agrada.

La qüestió ben nete era: era una opinió imparcial sobre 'l Noy; d'altra manera ni una ratlla escrit hagora per ofendre a tal ó qual.

(No 's tracta del ballar; Be; donchs vinga la qüestió sola; de lo altre res n'hem de dir; per lo tant, si que 'n diré.)

—Triquina, un has tocat bola.— Si per convencem fas us d'un mudo de protesta que es un absurd ab abús, tu 'l quedes ab 'l Andalus y jo ab lo Noy de Sarria.

PAPEL DEL CARRIL

ESPECTACLES

PRINCIPAL.— Ab un lleny complet y estrenarse lo viciu en un acte del Sr. Perillan Buxó de Madrid a Barcelona. Es aquesta obra un passatemp d'aquella que detinan escoltarse, per ser d'actualitat; mes 'l estreno fou sumament pesat a causa de que 'l Sr. Perillan ha posat tota la gracia en lo primer y segon quadro, decapent per complert en lo final, per ser massa llargas algunas escenas y per la poca disposició en ferla acabar.

L'entesa del estreno va quedar que casi no 's conenia que fos la materia, puig havia sofert un cambi de mà mentre que la realia bastant.

La música, com dels populars Chueca y Valverde, está plena d'aquell éhic ab que aquestos mestres han lograt obrirse pes en lo teatro. Lo Sr. Chueca y 'l senyor Buxó foren cridats repetidas vegadas a la escena.

Lo desempeny bastant regular, distingintse en sos tipos los senyores Garcia y Mesa y la senyora Alberca.

Be 'l pintor escenográfico per las noves decoracions, especialment las de la plaza Real y de la de Sant Jaume.

Los trajes, que han sigut confeccionats ab los figurins del Sr. Labarra, acertats.

En resum: ab l'arreglo que s'hi ha fet, la obra está destinada a donar bonas entradas al Sr. Palencia.

LICEO.— Ha debutat aquesta setmana la companyia de D. Rafael Tomba, que tan bons recursos va deixar a Barcelona la temporada passada.

ROMEA.— La galeria del Teatro Catala ha adquirit una nova joya ab la tragedia de D. Angel Guimerá Mar y Cel. Es la tal obra com no n'hem vist gayres, puig casi fora impossible trobarne un altra que fos tan nova y que tanqués pensaments tan profundos y ben buscats.

No obstant y alid hi ha un tipo que sempre deia 'l que dia primer, que es lo paper de Ferrás, pero aixó pot dispensarse quan poden admirarse las preciosas situaciones escénicas buscades ab un y mestria y poden recollirse 'ls magnífics versos de que está adornada la obra.

Al Sr. Bonaplata no pot escudareli millor lo seu paper de Saíd, que es un d'aquells pirates africans de temperament audaz, tipo dels quals 'l comentat artista seb ferne verdaderas creacions. Lo conjunt del desempeny bastant bo.

L'autor fou cridat a la escena una porció de vegadas y al final de tots los actes.

TIVOLI.— La Marsellesa es la servuela que s'está fent en aquest teatro, que gasta ben versuati, orquista y decorat, lo que pot anar a canvi dels actors.

Sr. Elias, lo crech que per més ben daurada que propi la pondria, lo públich no voldrá empassarsela.

La tipie Mariscal ha acabat sos compromissos ab la empresa d'aquest teatro.

CIRCO ECUESTRE.— Durant lo passat Carnaval se ha donat una serie de balls de carretas en aquest local. Al efecte va convertir l'espay que conté tota la plaza dos

als palcos en un elegant saló. La cabalgata del Sr. Noy Guerrero fou invitada, assistint ab ella tots los noys del mencionat circo.

ALCASSAR FRANCÉS.— Han debutat en aquest café concert varias aristas procedents dels principals teatros y cafés-concerts de Fransa, lo qual vol dir que allí may se descomen per donar molta variació al plat fort que se serveix al públich.

T. Q. L.

CARTAS DE FORA

Sr. Director de LA TRAMONTANA.

Cornellá 12 Febrer 1888.

Molt Sr. meu: Lo manéja de Vicari d'aquest poble vol arribarse a fer célebre, y tinc per segur que ho lograda.

Ara las ha donadas a conquistar xicot, y me 'l veuré emprementre a totas horas dels que van a la escola laica de la Cooperativa, fent cada pallassada que canta 'l credo.

L'altre dia va encarrarse ab dos y 'ls hi fe ensenvar los llibres, y al obrirlos comensá a dir que allí hi havia 'l dimoni, que ell 'l havia vist, ab lo qual intentava espantar als noys; mes aquestos, que ja la saben tant llarga com lo mateix vicari, li contestaren ab lo ditxo d'aquí: Encara no 'n ha dit res; que desesparé al reverent y 'l feu tocar pipa ab la cúa entre camas.

També ha tractat de seduhir a un altre noy, valentse dels amos de la masia de que ell era baylet y de grans amenasas, després de veure que pel camí recte y valentse no més que de la familia no 'n podia treure res. Dit noy la setmana passada prengué la becada de la mitja pela llisa, quedant aixis son cos lliure dels dimoniets de la Cooperativa, als que tenia d'aborrir y odiar segons las noves ensenyansas de pau y caritat del reverent.

Lo dia que 'l noy va confessarse ab 'l esmentat vicari sembla que va donarli tal penitencia, que 'l xicot quedá mitj baldat dels genolls y acabá per convences que lo millor que pot fer es no arronsarse ab lo reverent. Pero succeheix que tant los seus amos com lo burot negre 'l amenasau pera que aquesta conquista s'aguanti si os plau per forza, y miracle será que algun dia no acabi pitjor que 'l rosari de la aurora.

Un altre dia ja 'l enterará de lo que passí son servidor y amic

J. V.

Secuita 12 Febrer 1888.

Apreciat amic: Abir varem aquí celebrar ab gran entusiasme lo XV aniversari de la proclamació de la República.

Reunits a casa D. Triton Boronat prop d'un centenar d'individuos entre progressistas, federals y possibilistas, se doná un modest banquet, al que s'havia previamente invitat pera presidirlo al conegut socialista de Heus, Baldobero Borrás, que exposá sas doctrinas en los brindis.

Al comensar aquestos després de menjar ab agradable pau y armonia, un numerosísim públich omplenava la ampla sala, abundanthi molt las donas.

Va brindar-se per la coalició republicana, pel prompte triomf de la República y del lliurepensament, y pel avens de totas las ideas, essent tothom molt aplaudit y regnat gran entusiasme.

Resumint los brindis lo Sr. Borrás, va ocupar-se de la dona y del clero, induhintlas a que deixessin de creure en res que ningú 'ls pogués probar, y a que no volguessin fer creyents a sos fills.

Exposá desseguida que la democracia no pot curar tots los mals de la societat, sent imprescindible que derreta d'ella vingui 'l socialisme a emancipar la humanitat.

Després de parlar llargament sobre aquest tema sent atentment escoltat, brindá per la fraternitat universal y pel progrés, acabant ab un viva a la Libertat.

Tots los liberals de Secuita conservárem grat recort d'aquesta reunió, que 'ns ha ensenyat novs horizons en lo camí de la libertat y la emancipació dels pobles que tots ab tant de anhel desitjan los allí reunits.

Disposi de son afectíssim

V. P.

L'onze de Febrer, aniversari de la proclamació de la República, ha sigut commemorat aquest any igual que 'ls demés, en casi tots los pobles, ciutats, capitals y recons d'Espanya.

Suposém que aquesta festa perdrá prompte son caràcter.

Perque ara tothom desitja que 's repeteixi 'l aconteixement que la motiva.

Y 'l any vinent potser que ja no hi haja motiu per desitjarlo. Per ja haverse fet.

La Companya inglesa de las minas d'escanya-pobres y mata-pobles de Rio-Tinto demana indemnissació al govern pel dany sofert per ella en aquells aconteixements.

Comprech los motius de demanar indemnissació.

Com la tropa ha mort a varios obrers a qui la Companya explotava, deu demanar indemnissació per aquesta perdus.

(Com los interessos avuy son més sagrats que las personas....)

Lo de Rio-Tinto va resultant més repugnant cada dia.

Llegeixis aquest bocinet que estampa El Balaarte, de Sevilla:

«Se echan de manos multitud de heridos, cuyos cadáveres no ha sido posible encontrar, acaso arrojando en las calles, sirven de abonos para fertilizar los campos que esterilizan las montañas de los hueros.»

En síntesis: lo que pass en Rio-Tinto son infamias que han costado la vida a muchos infelices, con la consabida perspectiva de una indemnissación espléndida é inmediata para los verdugos.

Y diguin ara si no 'n hi ha pera renegar de la patria, la justicia, 'l govern.

Y 'l Deu que diuhen que 's ha fet a tots plegats.

Gran número d'homes públics se diu que vindrán a Barcelona ab motiu de la Exposició.

Molt será que ab las donas del mateix ofici no tenci la publicitat del universal projecte que tant ho necessita.

Com més se enfondeix en l'assumpo de Rio-Tinto més llot se troba en son fondo.

Ara 's diu que 's repartiran recompensas als victoriosos soldats.

Me n'alegro.

Com més s'embruta una cosa més aviat té de netejarse.

Tornan a rememorse las fetas del govern respecte a la reina Isabel y al duch de Montpensier.

Se contan ab aquest motiu unes coses que, la veritat siga dita, no podem tractar ab gust sens que l'fiscal se fiqués allà ahont no 'l demanaríem.

Y tindriam d' adobar cert refrán, dihent: —Dels pecats dels poderosos los periodistas ne van geperuts.

Diu La Campana de Gracia que 'l darrer discurs d' en Castelar es una soldadura a la revolució espanyola.

Si tant s' hi empenya, passi. Mes es precis confessar que la tal soldadura ha sigut feta ab saliva dejuna.

Y 'ls possibilistas se disposan a perdre sa condició salival per obra y gracia de Santa Monarquia.

Y defensant La Campana lo indefensable, lo discurs de son amo (á intermitencias) Castelar, exclama entusiasmada:

—¡Tot la patria! Ja diu be 'l dixxo que si no hi haguessin mestres-tres no hi haurian prostitutas.

Y La Campana també ha entrat a la casa comuna que fa de tapadora a tots los partits reaccionaris.

En la vetllada donada 'l dissapte passat pel Circol Familiar Obrer en lo Teatro Lope de Vega, va distingirse notablement la preciosa nena Claretta Serra, tan ab lo monólech De tot un xich, que entusiasma al públich, com recitant la poesia El Vapor, y fent per últim sa Biografía ab un salero impropri d' una nena de vuyt anys.

Felicitant al seus pares, a qui 'ls té de caure la baba de gust, pel goig que la seva filla sab proporcionar a tothom que pot escoltarsela.

Dotze per ara son los aspirants a la plassa de butxí de la Audiencia de Valencia.

Proposo que a tots los envihin a posarse a las ordres del que maná fer foch á Rio-Tinto.

D' un moti a la provincia de Teruel han resultat un mort y nou ferits.

La Espanya va Rio-Tintantse que es un gust.

En Lopez Dominguez y en Martinez Campos han conferenciat pera posarse d' acort a fi de combatre junts los projectes del general Cassola.

De modo, que ara més que may se pot dir que 'ls generals se reuneixen per assumptos de castola.

SEGUIDILLAS

Surt a la finestra nena adorada, y escolta 'ls acorts dolcos de ma guitarra; puig si molt tardas vaig corrents a tirarme de cap... al catre.

Tan bonica y ben feta n' es ma xicota, que en terra catalana cap més se 'n troba; y es tan graciosa, que sembla quan camina una granota.

J. STARANSA.

Lo dimars de la setmana entrant tindrà lloch

á la Audiencia de Manresa la vista en judici oral y públich de la causa incoada a consecuencia dels successos ocorreguts lo dia dels morts en lo cementiri de Sallent, y dels quals tenen exacte coneixement los llegidors de La TRAMONTANA.

A pesar de que per aquells successos podia suposarse que el rector Joseph Esquerrá era a qui més responsabilitat podia exigirse, lo procès s' ha dirigit contra 'l president, secretari y vice-secretari de la escola laica y el alcalde de la població, contra 'ls quals demana 'l Fiscal sis anys de presó pel primer y tres anys pels altres tres, ademés de una forta multa per cada un.

Com es bastant lo número de testimonis que s' examinarán pera probar aquells fets, pensem trasladarnos aquell dia a Manresa y publicar en lo número vinent, ó en número extraordinari si aixís convé, lo resultat d' aquest judici oral, que tindrà de posar una vegada més de relleu las bassanyas del inclit rector de Sallent mossen Pep Coca ensucrada.

Lo rector de Sant Adria de Besós se negá a confessar un feligrés que s' estava morint, si no pagava quaranta duros adelantats.

Molt llibres son los capelluchs de proporcionar tals gangas.

Com tontos los que consenten en d'arls.

En lo carrer dels Tallers d' aquesta ciutat ha sigut assassinada la majoradona d' un reverent, per los assassins poder robar los diners del capella.

Vetsquí un cas en que Deu ha permés que pels interessos terrenals d' un seu ministre passés a la gloria l' anellet que 'l servia.

Los assassins per ara no han sigut trobats. Se coneix que no son periodistas.

Y consti que nosaltres desitjaríem que sempre en aquestos repugnants crims la justicia sapigués acreditar-se molt més que ab las denuncias dels periódichs.

Que es tot quan se pot dir.

Un bisbe de la República del Ecuador ha excomunicat al Tribunal Suprém d' aquella nació.

Y empilat lo poble ha calat foch al palau del bisbe, que s' ha refiat més de sas camas que de oracions pera salvarse.

(Oh temps incréduls! Ja ni cap bisbe se reña de la Providencia.

A Saragossa acaba de passar un altre fet com lo de la monja de Vigo, de que una noya fou tancada en un convent contra sa voluntat y la de sos pares.

No es sino que 'l governador de Saragossa ha sapigut anarsen més al bulto que 'l de Vigo, y entrant en lo convent se n' ha portat la novicia y l' ha tornada a sos pares sens gastarhi romansos ni mirar trevas.

Ara 'ls tribunals entendrán en el assumpto. Pero la noya está ja ab sos pares. Alló de la lleu igual pera tots, comparemho ab la monja de Vigo y la de Saragossa.

XARADA

Quan l' home te prima quinta per poch que ell ho pugui fer, se 'n va prompte a quarta quinta y ab aixó troba plaçar. Prima dos terçera quarta fou general extirpant. Tercera quarta segona es un nom d' home, complet. Prima dos á Montserrat se diu que estigut amagat; y 'l meu tot la molt favor quan lo fret pica ab rigor.

Un Berci.

SINONINIA

—Anton, sea á can Vidal, y tot lo marxell posit que es aprop de la total.

GEROGLIFICH

X : I
K | I
I K I I

J. SLOPING.

SOLUCIONS

Á LAS CANOBIAS DEL NÚMERO PASAD GEROGLIFICH: — Las donas no son quintadas.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR

Barcelona.—Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6

Última hora

No trobantse á Barcelona lo Sr. Vallés y Ribot, al moment d' anar á comensar lo judici oral anunciat per la vista d' una de las causas incoadas per nostras denuncias, s' ha demanat al tribunal la suspensió del acte, essent accedida la petició.

Per tal motiu no s' ha celebrat lo citat judici, que tindrà lloch quan lo tribunal ho disposi, y que ja avisarem oportunament a nostres llegidors.

ALMANACH DE LA TRAMONTANA

PER L' ANY

POLÍTICH, SÀTIRICH Y HUMORÍSTICH

CALENDARI LLIBERAL

Preu UN ral

Se ven á Barcelona en los kioscos de la Rambla y demés punts de venta, y á fora en casa de tots los correspondals de La TRAMONTANA.

LA REVOLUCIÓ

poema en tres cantos

Preu DOS rals

DE SALLENT Á IGUALADA

Y VICE-VERSA